

Bauwien van der Meer, zangeres

Opleiding: Universiteit Utrecht, Koninklijk Conservatorium en opera-academie.

Wat is voor jou het bijzondere cq. het belang van opera/muziektheater?

Ik ben gefascineerd door de magie van het theater, de combinatie van zingen en acteren, de lange boog. Kortom: het totaalconcept.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Met *Autland*, een moderne muziektheaterproductie bij de Ruhrtriennale o.l.v. Willy Decker.

Waar loop je zoal tegenaan?

Tegen het feit dat moderne componisten geen kaas hebben gegeten van het instrument stem. Ook bij regisseurs en dirigenten ontbreekt de kennis, waardoor de muziek uiteindelijk niet tot zijn recht komt: de zanger is dan vaak de dupe. Die probeert maanden een onmogelijk moeilijke muziek uit zijn hoofd te leren om vlak voor de première te horen dat de helft wordt geschraapt. Dat, omdat de regisseur heeft gefaald in zijn opdracht: de muziek incorporeren in de voorstelling.

Heb je ooit bij een gevestigde instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Ik heb onder andere bij een muziektheatergezelschap gezongen. Dat vond ik heel leuk. Bij muziektheater is de muziek echter vaak van ondergeschikt belang en inferieure kwaliteit, de componisten zijn meestal geen kunstcomponisten. Mijn voorkeur gaat uit naar echte opera, ook omdat een regisseur wordt gedwongen iets te doen met de muziek; er is namelijk niks anders, geen eigen teksten of verhalen die buiten de muziek kunnen.

Wat wil je ooit nog maken?

Ik streef naar een behoorlijke internationale carrière in het operavak als solist.

Welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?

De concurrentie is enorm.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Joan Sutherland, Arleen Auger, Christine Schäfer

Caecilia Thunnissen, regisseur

Opleiding: Theater- film en televisiewetenschap (Universiteit Utrecht); De Theaterkade Amsterdam

Waarom maak jij muziektheater?

Mijn aangeboren behoefte om te onderzoeken en om vorm te geven heeft zich bij mij geuit in het maken van muziektheater. Klassieke muziek, de menselijke (zingende) stem en het bewegende lichaam, dat zijn drie vormen die ik versta.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Met vormgever Tom Verheijen ben ik op zoek naar een kameropera die voor een projectsubsidie en de kleine zaal behapbaar is. (Wij zijn ervan overtuigd dat er ergens op een plank een reeds geschreven stuk op ons ligt te wachten dat nog niet of niet vaak genoeg is geënceneerd). Daarnaast werk ik aan de reprise van *Unheimliches Weh*, naar een liedspel van Felix Mendelssohn en tenslotte heb ik een verblijf gepland in Berlijn voor reflectie, inspiratie en studie, onder andere om me voor te bereiden op de regieassistentie bij DNO: *Der fliegende Holländer*.

Waar loop je zoals tegenaan?

Mijn grootste worsteling is om financieel te kunnen bestaan van mijn vak. Het is lastig een bijbaantje ernaast te doen, omdat je in tijden van producties weken afwezig bent.

En waar put je inspiratie uit?
Uit het leven.

Heb je ooit bij een (gevestigde) instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?
Het VocaalLAB is voor mij een werkplaats geweest waar ik als beginnend muziektheaterregisseur werd gesteund, geïnspireerd en veel heb geleerd op het gebied van de hedendaagse vocale muziek. Mijn officiële debuut Jij Verlaat Mij Voordat Ik Jou Verlaat van TIS Theater is ook gesteund door gevestigde instellingen: Suver Nuver, Opera Nu en Theaterzaken Via Rudolphi. De bestaande structuur en de mankracht zijn noodzakelijk om op een professionele wijze te kunnen werken. Bovendien hebben gevestigde instellingen al publiek opgebouwd.

Wat is jouw grote droom op het gebied van opera/muziektheater?
Ik heb mijzelf ten doel gesteld om binnen vijf jaar een noemenswaardig, inspirerend en verrassend operaregisseur te zijn, het liefst internationaal en voor de grote operahuizen.

Welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?
Vast heel veel, maar dat maakt het juist spannend. Het is moeilijk om als ZZP-er financieel rond te komen en om voldoende financiering voor projecten te vinden, zeker in tijden van een mondiale financiële crisis.

Wie zijn je grote voorbeelden?
Niemand. Wel laat ik me graag inspireren en motiveren door de mensen om mij heen en door de groten der aarde (zoals: Maria Joao Pires, Maria Callas, Willy Decker, Sergei Diaghilev, Wim Vandekeybus, William Forsyth, Lars von Trier, Willem de Kooning, Rodin, usw.).

Lotte de Beer, regisseur

Opleiding: De regieopleiding, Hogeschool voor de Kunsten, Amsterdam.

Wat is voor jou het bijzondere cq. het belang van opera/muziektheater?
Wanneer alles bij elkaar komt (theater, muziek, zang, vormgeving etc.) is de opera wat mij betreft Het Genre. Als we met woorden niet meer kunnen vatten wat ons bezielt, moeten we zingen, dus voor mij is opera een verhevigde vorm van theater. Helaas zien we nogal eens operaproducties waarin de afzonderlijke genres elkaar alleen maar in de weg zitten en niet méér, maar minder dan de som der delen worden.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?
Met verschillende projecten: onder andere Penthesilea, een nieuwe opera van Benedict Weisser bij het Kameroperahuis Zwolle, TangoTürk, van Kerrem Kan en Sinem Alten bij de Neuköllner Oper, Death Knock, van Christian Jost, in het Lucent Danstheater en The Corridor, een nieuwe (kamer) opera van Birtwistle bij Oper Leipzig.

Waar loop je zoal tegenaan?
Er is weinig operamateriaal geschreven dat zowel muzikaal als theateraantal interessant is én geschikt voor de beperkte financiële middelen van een jonge muziektheatermaker.

En waar put je inspiratie uit?
Het is fantastisch om samen met een componist na te denken over een nieuw te schrijven stuk en dat dan ook echt samen met hem/haar uit te voeren.

Heb je ooit bij een (gevestigde) instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?
Ik heb zeer verschillende ervaringen opgedaan bij twee productiehuizen in Nederland en bij twee gezelschappen in Duitsland. Het is luxe dat er bij productiehuizen in Nederland speciaal geld is voor jonge makers. Aan de andere kant blijft onze ontwikkeling zich ver weg afspelen van de gevestigde gezelschappen. Zeker omdat productiehuizen zich soms ook nog willen afzetten tegen deze gevestigde huizen, heb ik het idee dat de vernieuwing en het experiment erg op zichzelf blijven staan. In Duitsland gebeurt de talentontwikkeling in de gevestigde huizen. Daardoor werk je

binnen vaststaande kaders, maar krijg je ook de mogelijkheid om zo'n systeem openlijk te bevragen en het geijkte te doorbreken. Kortom: de opera van binnenuit te beïnvloeden. Overigens zijn de gesprekken met dramaturgen, dirigenten, regisseurs die aan dat huis verbonden zijn, van onschatbare waarde voor mijn werk.

Wat wil je ooit nog eens maken?

Ik wil heel graag mijn concept van La Bohème uitvoeren. Het zou een verhaal worden over mijn generatie en hoe wij, arm geworden door overvloed, omgaan met liefde en dood. Verder zou ik Parsifal willen regisseren, met name om de rol van Kundry te doorgronden. Door het project over Kundry dat ik in Leipzig mag gaan maken, komt die wens een grote stap dichterbij.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Peter Konwitschny, Christoff Schlingensief.

Dagmar Slagmolen, actrice, schrijfster en theatermaker

Opleiding: Acteursopleiding Toneelschool Arnhem

Waarom maak je muziektheater?

Muziek heeft de macht om direct tot de emoties van het publiek door te dringen en een extra laag bij mensen aan te spreken. Door niet alles in woorden te willen vatten, maar muziek een even grote vertellende rol te geven, daag je het publiek uit om zelf beelden/gevoelens/consequenties in te vullen zodat ze het verhaal van binnenuit meebelevén. Naderhand kan de toeschouwer zelf zijn gekozen of beleefde versie van het verhaal uitleggen aan de hand van gevoelens en niet aan de hand van ratio.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Samen met Rosa Arnold vorm ik het muziektheatergezelschap ViaBerlin. Met de voorstelling Een mond vol zand die op Oerol zeer succesvol in première ging, toeren we nu door het land. Daarnaast repeteer ik bij toneelgroep de Appel aan Tuin van Holland, een halve theatermarathon over de geschiedenis van Nederland en schrijf ik samen met Evianne Lamme een stuk voor Bellevue Lunch.

Waar loop je zoal tegenaan?

De onzekerheid of je na een succes weer een nieuwe voorstelling kan maken vind ik soms heel lastig om mee om te gaan.

En waar put je inspiratie uit?

Ik put veel energie uit de overweldigende reacties van pers en publiek. Inspiratie komt van binnenuit. Ik heb een grote fascinatie voor mensen die door heftige gebeurtenissen totaal veranderen en de manier waarop hun naasten daarmee om moeten (leren) gaan. In de stukken die ik schrijf probeer ik dat te verweven met een actueel thema, gesitueerd op een duidelijk gekozen plaats, maar zo uitgewerkt dat het publiek voelt dat het een universeel gegeven of probleem is.

Heb je ooit bij een (gevestigde) instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Met Via Berlin zijn we sinds twee jaar jonge makers onder de vleugels van Orkater: 'De Nieuwkomers'. Het is geweldig om gebruik te kunnen maken van alle ervaring die daar aanwezig is, en ondersteund te worden op het gebied van verkoop, publiciteit en productie. Daardoor konden wij ons enkel concentreren op het artistieke gedeelte.

Wat is jouw grote droom op het gebied van opera/muziektheater?

Ik zou heel graag, naast het spelen bij andere gezelschappen, een vast gezelschap worden met Via Berlin, en doorgaan met eigen stukken schrijven.

En welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?

Het is als jonge maker een enorm karwei om aan geld, ruimte en speelplekken te komen. Losse subsidies zijn én moeilijk te verkrijgen én pas heel laat bekend. Daar komt bij dat er een enorm

groot aanbod is voor een steeds kleiner wordend publiek en dat theaters vaak al lange tijd vooruit programmeren.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Iedereen die enorm hard knokt om zijn eigen werk op de planken te krijgen en daarbij nieuwe wegen bewandelt wat betreft vorm en vertelkunst.

Christian Karlsen, dirigent

Opleiding: Bachelor en Master opleidingen orkest en operadirectie (Koninklijk Conservatorium)
Directiestudent van Prof. Jorma Panula; verder o.a. assistent-dirigent bij Neeme Järvi, Esa-Pekka Salonen, Reinbert de Leeuw en Jac van Steen

Wat is voor jou het bijzondere cq. het belang van opera/muziektheater?

Muziektheater is meer dan de optelsom der delen. Door de combinatie van de abstracte vorm van muziek met drama, dat een vastomlijnd onderwerp heeft, ontstaat in opera een directheid en volledigheid aan waarde die aan het publiek wordt overgebracht.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Met regisseur Lotte de Beer en het New European Ensemble werk ik aan Death Knocks, een kameropera van Christian Jost, op een libretto Woody Allen. Ook ben ik assistent-dirigent bij de Lohengrin van Wagner in Dortmund. Daarnaast ga ik met Lotte de Beer een eigen productie maken van Pierrot Lunaire van Arnold Schönberg en Miss Donnithorne's Maggot van Peter Maxwell Davies.

Waar loop je zoal tegenaan?

Operaproducties zijn duur: daardoor ben ik genoodzaakt om financiële middelen te werven voor eigen producties. Het is moeilijk om genoeg coproducenten te vinden, omdat die vaak geen risico willen nemen door jonge makers in huis te halen.

En waar put je inspiratie uit?

Ik put inspiratie uit de fantastische kwaliteit van zangers, musici en regisseurs met wie ik samenwerk. Ook vind ik de opera's op zich inspirerend, net als het bezoeken van andere goede operaproducties.

Heb je ooit bij een (gevestigde) instelling een voorstelling gemaakt?

Mijn eerste eigen productie, Death Knocks, wordt door de Dr. Anton Philipszaal geproduceerd. Een instelling kan publiciteit, financiering, promotie en faciliteiten verzorgen: alles van levensbelang voor een operaproductie van vooral jonge muziektheatermakers.

Wat wil je ooit nog eens maken of waar wil je ooit nog eens in spelen?

Mijn droom is om het formaat van de opera te helpen ontwikkelen tot iets wat bij de hedendaagse maatschappij aansluit. Door een goede samenwerking te ontwikkelen tussen componist, regisseur, dirigent en librettist hoop ik nieuwe opera's te creëren die het belang van toneel en acteren in opera vanaf het beginstadium ontwikkelen. Ook wil ik hiermee onderwerpen uit de hedendaagse cultuur bij de inhoud van opera betrekken.

Welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?

Ik verwacht financiële obstakels en ook mogelijke tijdproblemen. Het is immers lastig om alle partijen vaak genoeg bij elkaar te brengen om een goed team op te kunnen bouwen. Natuurlijk droom ik er ook van om de grote operameesterwerken te dirigeren.

Wie zijn je grote voorbeelden?

De dirigenten Riccardo Muti, George Szell en Esa-Pekka Salonen. Qua operaproducties vind ik de samenwerking van Kaija Saariaho, Amin Maalouf, Esa-Pekka Salonen en Peter Sellars een geweldig voorbeeld van wat ik in de toekomst graag wil bereiken.

Sjaron Minailo, regisseur

Opleiding: Theaterpraktijkopleiding (in Israël) en Theaterwetenschappen en musicologie (UvA)

Wat is voor jou het bijzondere cq. het belang van opera/muziektheater?

In het hedendaagse tijdperk lijkt het combineren van muziek en beeld de meest effectieve manier om emoties, ideeën en sensaties te communiceren aan een breed publiek.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Een reeks Opera-webisodes voor het net, gebaseerd op het eerder gemaakte La Femme Humaine; Exiles – een muziektheaterstuk voor een countertenor en een actrice (opdracht van het Ostade Theater), een locatieproject voor de Operadagen Rotterdam, Alice – een opera gebaseerd op Alice in Wonderland (national theatre Brno), en het opzetten van twee andere projecten waaronder De Cenci van Battistelli.

Waar loop je zoal tegenaan?

Inspiratie overvalt me of het overvalt me niet. Dat kan een beeld zijn, een boek, een film of een gesprek. Als ik met een specifiek thema bezig ben, lees ik er veel over. Daar vind ik ook inspiratie. Het is toch eerder iets metafysisch, denk ik.

En waar put je inspiratie uit?

Daar loop ik ook tegenaan eigenlijk.... Soms heb je inspiratie nodig en het komt maar niet. Ook niet als je je verdiept in een onderwerp. Dan praat ik met vrienden over mijn problemen. Meestal heeft iemand iets slims te zeggen waardoor hij mij weer op het spoor zet.

Heb je ooit bij een (gevestigde) instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Op dit moment ben ik verbonden aan het Kameroperahuis. Deze instelling helpt mij enorm bij het professionaliseren en is van groot belang voor mijn ontwikkeling.

Wat wil je ooit nog eens maken?

Mijn grote droom is toch werk maken voor De Nederlandse Opera.

En welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?

Bij DNO interesseert men zich niet echt voor jonge makers in het algemeen. Maar goed, langzaam maar zeker zal dat komen, geloof ik.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Dat verschilt per minuut. Op dit moment zijn het Victor and Rolf, geen operaregisseurs maar wel een groot voorbeeld als kunstenaars en zakenmannen.

Wilbert Bulsink, componist

Waarom maak jij muziektheater?

Ik maak muziektheater om mogelijkheden te zien die nog niet gebruikt zijn. Ik creëer een hedendaagse muzikale en theatrale taal die mensen aanspreekt. Een taal die mensen kan raken op manieren zoals ik die nog niet heb meegemaakt.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Met Pigeonhouse i.s.m. Thomas Myrmel en vele anderen (zeven musici, dramaturg, producent, lichtontwerper, kostuummaker etc.). Ik heb plannen die reiken van solostukken tot symfonieorkestwerken.

Heb je ooit bij een gevestigde instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Ik heb onder andere samengewerkt met het Nederlands Blazers Ensemble, met het Rosa Ensemble en was nauw betrokken bij Operina Babylon met Ensemble Ziggurat van Theo Loevendie. Ik heb het gevoel dat ik eerst zelf ervaring op moet doen buiten productiehuisen en instellingen om.

Daarna kan ik de waarde van het werk van dergelijke instellingen volledig schatten. Het is van het grootste belang om organisatorische aspecten volledig te doorgronden, omdat ze grote invloed hebben op het uiteindelijke artistieke resultaat. Instellingen met geschiedenis, ook al is die kort, hebben een vaste organisatorische structuur die het eindproduct grotendeels bepaalt. Ik zie dat ten dele als een belemmering in de creativiteit. Tegelijk heb ik grote waardering voor dergelijke organisatorische structuren.

Wat wil je ooit nog maken?

Daar heb ik (nog) geen specifieke ideeën over. Dat zijn zaken die zich vanzelf ontwikkelen. Ik heb geen ambitie om bij opera in de klassieke zin betrokken te zijn.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Die wisselen van dag tot dag.

Claudia Rumondor, componist

Opleiding: compositie (CvA), Media en Cultuur, Musicologie (UvA)

Wat is voor jou het bijzondere cq. het belang van opera/muziektheater?

Ik maak muziektheater omdat het leuk is! Het brengt alle interessante disciplines samen, van libretto tot muziek tot vormgeving. Daarmee is het mogelijk om mensen nog dieper te raken dan met muziek alleen.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Met uiteenlopende projecten, van workshops compositie voor kinderen (educatie), tot gamelan, van een pianobluesproject tot composities voor een dubbelkwartet en voor orkest de ereprijs.

Waar loop je zoal tegenaan?

Lastig punt blijft het bijeenprokkelken van financiële middelen.

En waar put je inspiratie uit?

Mijn inspiratie haal ik uit spelers, opdrachten, teksten, beelden, eigenlijk van alles. Het is leuk om zowel voor professionals als voor amateurs te schrijven. Met amateurs werken is zeer inspirerend: ze steken veel tijd in het repeteren en andersom laat jij ze met een nieuwe muzieksoort kennismaken. Het vraagt bovendien om andere (compositie)vaardigheden dan wanneer je met professionals werkt.

Heb je ooit bij een gevestigde instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Het betreffende productiehuis waarmee ik gewerkt heb, was zó bezig met subsidies en fondsen en het zorgen dat deze mijn aanvraag zouden honoreren, dat het zich te veel met de artistieke inhoud ging bemoeien om de fondsen maar te plezieren. Er was geen vrijheid meer voor de makers en dat heeft er ook voor gezorgd dat de samenwerking niet is voortgezet.

Wat wil je ooit nog maken?

Ik wil ooit nog eens een 'echte' opera maken, met eigen muziek én eigen teksten.

Welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?

Geld bij elkaar krijgen lijkt het grootste obstakel.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Wim Henderickx en Anthony Heidweiller (tsja, echt waar).

Aafke Romeijn, componist

Opleiding: Nederlands in Utrecht en (een periode) Compositie aan het Conservatorium in Den Haag.

Waarom maak jij muziektheater?

Muziek is mijn taal en ik houd erg van theater – de combinatie lijkt logisch, zo. Wat mij trekt in theater is de mogelijkheid om een verhaal te vertellen, wat beter kan dan wanneer je alleen muziek maakt. Muziek daarentegen biedt mij de mogelijkheid mensen direct te raken. Het komt binnen bij het publiek zonder rationele omwegen.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Een stuk over Adam en Eva, gebaseerd op Miltons Paradise Lost met regisseur Karina Kroft. Ik doe verschillende kleine (muziek)projecten en zit in de eeuwige mallemol van het schrijven van subsidieaanvragen en het pitchen van plannen bij diverse (muziek)theatergezelschappen.

Waar loop je zoal tegenaan?

Veelal praktische zaken: hoe zorg ik dat ik een regelmatig inkomen heb, valt een theaterbaan te combineren met een parttimebaan in loondienst – dat soort zaken.

En waar put je inspiratie uit?

Inspiratie vind ik een rare mythe: als er een stuk geschreven moet worden is het een kwestie van gaan zitten en schrijven, inspiratie of niet. Ik word wel aangespoord door het luisteren naar anderen en het spelen in mijn band.

Heb je ooit bij een gevestigde instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Ik heb bij twee productiehuizen een productie gemaakt. In het ene geval had ik het gevoel dat er te veel supervisie was, wat tot veel achterdocht leidde. In het andere geval was er zo weinig supervisie dat het project uiteindelijk om allerlei redenen totaal de mist in is gegaan. Bestaande instellingen bieden in de eerste plaats een plek om te werken en bronnen om uit te putten (materieel, contacten, geld, reputatie). Bovendien kunnen ze hulp bieden aan onervaren theatermakers. Maar dit 'hulp bieden' is in mijn ogen een lastige constructie – teveel is dodelijk, en te weinig al even onwerkzaam.

Wat wil je ooit nog maken?

Als ik groot en onmogelijk mag denken: ik zou ooit een mega-productie willen maken. Een rockopera met orkest, gitaren, enorme decors, special effects, alles erop en eraan. En dan zelf meespelen – zo ijdel ben ik dan weer wel. Het mooiste zou zijn als die productie zowel pop- als operapubliek zou trekken, en zowel in reguliere theaters als in grote operahuizen zou staan.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Iedereen die erin geslaagd is om op een interessante manier op het randje tussen pop en klassiek te balanceren – en die door beide werelden serieus is genomen. Bijvoorbeeld Leonard Bernstein of Frank Zappa.

Femke Krist, regisseur

Opleiding: Film- en Televisiewetenschappen, Universiteit Utrecht en Frank Sanders Akademie voor Musicaltheater, Amsterdam

Waarom maak jij muziektheater?

Omdat alleen tekst in een voorstelling te weinig is. In muziek zit zoveel gevoel, het is zo'n groot expressiemiddel en het is veel minder statisch dan woorden. In een lied kun je de emotie uitvergroten. Mensen raak je door klank. En, even heel generaliserend: mensen zijn misschien niet meer zo in staat alleen nog maar naar tekst te luisteren. Tegenwoordig is voor bepaalde doelgroepen afwisseling van belang. Door het gebruik van tekst, muziek, zang en beweging 'zap' je door de voorstelling. Dat houdt het avontuurlijk.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Met Weerspiegeling: een nieuwe musicaltheatervoorstelling met een alternatief geluid. Voor het concept hebben we een makersbeurs gewonnen.

Waar loop je zoal tegenaan?

Tegen de vooroordelen over musicaltheater, met name het eenzijdige beeld van groot en commercieel vermaak, al is dit beeld ten dele terecht. Maar wil je met (klein) musicaltheater een alternatief bieden, dan is het moeilijk om daarmee een nieuwe plek te veroveren. Men plaatst je al snel in hetzelfde hokje: 'het gemakkelijke genre dat zichzelf wel redt'.

En waar put je inspiratie uit?

Inspirerend zijn plekken waar je nieuw musical- of muziektheater mag maken. Zoals M-lab, waar men de kans heeft om zelf iets uit te proberen en te kunnen kijken naar wat anderen in het genre maken. Ook festivals als Oerol en De Parade, waar allerlei makers met hun producties en experimenten bij elkaar komen, zijn inspirerend.

Heb je ooit bij een gevestigde instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Ik werd gesteund door onder andere stichting Tekstpierement. Het is een groot voordeel als je een instelling of productiehuis achter je hebt staan. Het opent meer 'deuren' en maakt meer mogelijk op financieel en organisatorisch gebied. Als kleine maker komt dit normaal gesproken ook veelal op je schouders terecht: productie, financiën, subsidieaanvragen en dergelijke. Het kost veel tijd en energie.

Wat wil je ooit nog maken?

Het lijkt me leuk om regelmatig met een klein gezelschap een nieuwe voorstelling te maken en dan te toeren langs de kleine zalen en op festivals. Ik wil ook wel workshops geven om inkomsten te genereren en niet alleen afhankelijk te blijven van subsidies en sponsoring.

Welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?

Verwachte obstakels liggen vooral in de financiële sfeer, maar ook het vinden en behouden van de juiste mensen op de juiste posities binnen je organisatie. Toewijding, passie en positieve energie zijn nodig om op deze manier theater te kunnen realiseren. Dat vind je niet bij iedereen, al hangt dit ook weer samen met het normaal kunnen betalen van mensen.

Waar heb je bewondering voor?

De manier waarop Tekstpierement ooit groot is geworden.
Hanneke Vos, componist

Wat is voor jou het bijzondere cq. het belang van opera/muziektheater?

Muziektheater combineert meerdere disciplines met elkaar: muziek, spel, vormgeving, dans, video, etc. Het theater als podium biedt veel vrijheid en ruimte voor improvisatie, contact met je publiek, het speelt zich af in het hier en nu.

Met welk(e) project(en) ben je op dit moment bezig?

Met het vooronderzoek voor de klanktheatervoorstelling In De Wacht bij Stichting Compost.

Waar put je inspiratie uit?

De samenwerking met het hele artistieke team is fantastisch. Het is een uitdaging om iedereen tot zijn recht te laten komen en er toch een kloppend geheel van te maken.

Heb je ooit bij een gevestigde instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Nee, een gevestigde instelling biedt wellicht meer faciliteiten, betere speelplekken, financiële middelen en mensen, maar het is veel spannender om die dingen zelf te leren en te ervaren. Het opzetten van je eigen collectief (Compost) is hard werken en investeren in de toekomst.

Wat wil je ooit nog maken?

Ik heb veel ideeën, maar die blijven geheim! Ik wil me in elk geval verder verdiepen in de integratie van vormgeving en muziek.

Wie zijn je grote voorbeelden?

Groepen als Orkater en wijlen Dogtroep. Andere inspiratiebronnen: popmuziek en films; Tom Waits en Quentin Tarantino. Rauwheid gecombineerd met veel kleur, dynamiek en vooral ook humor.

Sybrand van der Werf, regisseur

Opleiding: Kunstmatige Intelligentie (R.U.G.) en Toneelacademie Maastricht.

Wat is voor jou het bijzondere cq. het belang van opera/muziektheater?

Muziek loopt als een rode draad door alles wat ik gedaan heb. Muziek spreekt direct tot de emotie zonder omwegen. Voor mij geldt dat in de eerste plaats voor klassieke muziek, dus opera is voor mij een bijzonder genre. De combinatie van muziek en situatie tilt een soms banaal gegeven ver boven zichzelf uit.

Met welke projecten ben je op dit moment bezig?

Onder andere: de regie van de jeugdproductie Broers bij Xynix Opera, Le Nozze di Figaro bij Opera Zuid (een co-regie met Nynke van den Bergh), een productie met meerdere jeugdgezelschappen in Münster (D) in het kader van een nieuw jeugdfestival, King Arthur en Le Nozze di Figaro bij Barokopera Amsterdam. Verder speel ik in de jeugdproductie Mijn Heer Halewijn, bij het Muziektheater-collectief.

Waar loop je zoal tegen aan?

Het maken van muziektheater is een breed vak en vraagt veel vaardigheden van alle betrokkenen. Deze vaardigheden zijn lang niet altijd aanwezig. Zo is bijvoorbeeld het spel van veel operazangers onder de maat, is de communicatie tussen dirigent en regisseur vaak stroef (omdat ze zelden elkaars taal spreken) en zijn veel producties meer beeldende kunst dan theater.

En waar put je inspiratie uit?

Voor mij zijn verbintenissen met andere genres en mensen die zich daar mee bezighouden een grote bron van inspiratie. Zo ben ik de laatste jaren vaak met het figurentheater in contact gekomen, wat weer een invloed heeft op mijn manier van theater maken. Ook het werken met en voor jeugd vind ik inspirerend.

Heb je ooit bij een gevestigde instelling / productiehuis een voorstelling gemaakt?

Ik heb gewerkt bij het Laagland, het Huis van Bourgondië, Barokopera Amsterdam, Opera Trionfo en het Grachtenfestival. Over het algemeen zijn mijn ervaringen goed. Bij Opera Zuid heb ik mijn eerste grotezaalproductie mogen maken: Tsaar Saltán. Een leerzaam en erg leuk project. Als een gezelschap goed weet om te gaan met de behoeftes en beperkingen van een grotezaalproductie, kun je als maker de mogelijkheden in de breedte onderzoeken.

Wat wil je ooit nog maken?

Ik zou graag Dialogues des Carmelites van Poulenc nog eens willen regisseren, vanwege het politieke engagement van de achtergrond van de Franse Revolutie en het magistrale slotkoor.

En welke obstakels verwacht je daarbij tegen te komen?

Het belangrijkste obstakel is dat waarschijnlijk niet elke intendant die dit werk wil gaan brengen mijn telefoonnummer in zijn of haar adressenboekje heeft staan...

Wie zijn je grote voorbeelden?

Het is ook goed om meerdere inspirerende voorbeelden te hebben. Momenteel zou ik voor Peter Greenaway kiezen. Vooral zijn laatste films was van invloed op de balans tussen vormelijkheid en theatrale situaties die ik probeer te vinden.